

O V V A R.

VVAR, Hungariae castrum sonans, Arx est in superioris Pannoniae, loco paludoso, & quasi inaccessio, sex propugnaculis, eleganti Architectonica dispositione excelsitate firma, & permultis aeneis machinis instructa, ad vicinorum locorum tutelam praesidium militare tenet, Rivulum perennem recipit, qui sufficientem aquam ad fouearum conseruationem praebet. Arcis Gubernator est Illustris & Generosus Dominus, virtute ac genere Nobilis D. Palfi iunior. Marci Fuggeri Augustani gener, qui palatium hic suum habet, prout etiam praesidiarij milites, habitationes suas & casulas, elegantiter dispositas. In foro ades sunt lignae, in quibus captiui Turcae detinentur, donec per soluto lytro, aut aliorum Christianorum captiuorum permutatione, dimittantur. In Arcis aditu, multa hostium caesorum capita, sudibus infixis videntur. In vnica hac Arce, tres sunt diuersarum religionum Ecclesiae, Catholica, Lutherana, & Caluinistica. Quod profecto, dolenter refero, cum Religionis dissidium, Germanorum & Hungarorum vires eneruet, vt ludibrio sint barbaris. Et hac occasione hic commemorabo, quod Thomas Bozius lib. de robore bellico aduersus Machiauellum cap. 4. scribit, Quia historicum, & ad rem praesentem pertinet.

Turcae & Saraceni, qui aduersus Hereticos Reges inuicti fuerunt, iidem sunt a Catholicis omnino victi, & spoliati suis olim Regnis. Quodque maxime obseruandum venit, Catholici tantum terrarum Mahometanis eripuerunt in Europa; quantum Turci Mahometani eripuerunt in eadem Europa Graecis non Catholicis. Eripimus nos in ijs Hispaniam, Baleares, Sardiniam, Cretam, Cephalenam, Zacynthum, Siciliam, Italiae, adde Africae etiam loca quaedam: Graecis illi, & Haereticis, abstulerunt ipsam Graeciam, Cyclades, Daciam, Mysiam, Illyricum, Pannoniam, Dalmatiamque partem.

Si quis igitur obijciat nobis, Turcos, dicatque ab illis nos bello superati, ac proinde nobis esse fortiores, Respondemus.

Primo loco, nihil adhuc a Turcis occupatum fuisse a regionibus nostris, quod haeresibus non fuerit contaminatum, ita, vt quamuis anno 1526. Solymanus ad Mocharum fudisset Hungaros, Ludouicusque Rex ausus fuerat, non expectatis aliorum copijs, signa conferre cum quadringentis Turcorum millibus, tamen Hungaricae ditioni nihil deperierat, nisi, ex quo in Hungariam peruasit haeresis Lutherana, Antioque 1542. Solymanus est ab Isabella Regina accersitus, melioremque illius regni partem transtulit in suam potestatem.

Videmusque nunquam congregi atedere nobiscum pari numero, quod sciant, se robore bellico inferiores, sed incredibili multitudine exercitus aduersus nos expeditunt.

Et quamuis fusi simus aliquando ab illis, ob innumeratas eorum copias, dum pro haeresum plenis terris pugnamus; maior tamen semper est eorum caedes edita, quam nostrorum, quod est omnibus notum.

Cumque manus conseruimus cum illis, neque pro haereticis bella gessimus, nobilissimas ex eis victorias retulimus. Nam, quis ignorat, quas assecuti sunt Ioannes Huiiades, Matthias Coruinus, alijque Hungariae Duces, cum nulla haeresis in Hungaria foret. quis potentissimam Turcorum classem ad Echinadas Pio V. sedente profligatam.

Turcos vero istos, antequam Graeci desciscerent omnino a nobis, Catholici non modo vicerunt, sed sub annum 1096. cum nostri in expeditione sacra traiecissent in Asiam, bis eorum exercitus fuderunt, quorum alter constabat a tercentum sexaginta millibus equitum, peditumque multitudine infinita, vt Robertus, qui bello interfuit, narrat, eripuitque illis Asiam totam vsque ad extremos Armeniae fines, & Euphratem, quae redita est Graecis, excepta Syria, vt idem tradit, ac post eum Gulielmus Tyrius, & Gregoras Graecus, lib. 4. Cum per annos ducentos, nostri continuarent ea bella, fregerintque eorum vires, nunquam Turci potuerunt tur ipsi Graeci scriptores, & in his Choniates lib. 7. rerum a Manuele Comneno gestarum, & lib. 11. Isaacii Angeli.

Sed, postquam Michaeli Palaeologo Imperatori, qui fidem Catholicam pro virili inter Graecos amplificare est conatus, defuncto, Andronicus eius filius sepulturam negauit: Graeci que omnes, communi decreto, ab Ecclesia Catholica defecerunt, eo ipso tempore, circiter annum 1300. rursus Asiam per nostros recuperaciam, vt lib. 6. & 7. Gregoras narrat.

Ita vero futurum, Graecorum rebus adhuc florentibus in Europa, praedixit Brigida Sanctissima foemina, asserens id euenturum ob haereses eorum.

Ex his patet, bellicosissimas quasque nationes, & ex omni tempore indomitas, a nobis tamen esse victas, ac vinctas, cum non pugnamus pro regionibus haeresi contaminatis (nisi magno nostrorum studio repurgari illae possint) iustamque causam fouentes, Pontifici Romano sumus obsequentes.

Haud negamus tamen, occulto Dei iudicio, contingere interdum, vt, cui sanctior esse causa videtur, succumbat; quod euenit Hebraeis, pugnantibus, & quidem de sententia Dei, aduersus tribum Benjamin. Verum ad extremum reportat vltimam victoriam. Galli anno conditae urbis 363. illam cepere, & euerterunt. mox creta est C. Caesari, qui eam spatio annorum nouem redegit totam in potestatem, exitus itaque post annos trecentum, intra annos nouem declarauit, esse fortiores Romanos. cum contingeret, quod Brigida praenunciasset, vt Graeci, & haeretici huiusmodi fracti arumnis, & contusi, agnoscere qualiter eunque crimen suum Christo.

VICE.